

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413010400
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4413010400.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvola a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Ingrid Kišacovej, Dr., v trestnej veci obžalovaného I. T., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného I. T. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 13.01.2014, sp. zn. 1T/129/2013, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 08.04.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného I. T., narodeného XX.XX.XXXX z a m i e t a , pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom, Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznal obžalovaného I. T. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

napriek tomu, že rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu Nové Zámky o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 odsek 1 písmeno c/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov z 30. 01. 2013, spisovej značky č. p.: ORPZ-NZ-ODI2-P-01/2013, ktoré prevzal 04. 02. 2013 a ktorým mu bola právoplatne 19. 02. 2013 uložená sankcia - pokuta vo výške 400 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia a ktoré sa stalo vykonateľným 07. 03. 2013, vodičský preukaz neodovzdal orgánu Policajného zboru

1) dňa 13. 06. 2013, v čase o 21.35 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky R. M., evidenčného čísla F.-XXX L. v obci R. A., kde bol pri obecnom úrade zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Dvory nad Žitavou, pričom hliadke predložil všetky doklady potrebné na vedenie a prevádzku vozidla, vrátane vodičského oprávnenia, pričom mu bola uložená bloková pokuta za priestupok podľa § 8 odsek 1 zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v sume 40 eur nezaplatená na mieste, číslo bloku XXXXXXXX, z dôvodu insolventnosti mu bol zadržaný vodičský preukaz číslo F., po čom síce uvedenú blokovú pokutu 13. 06. 2013 zaplatil, ale pri spracovaní blokovej pokuty bolo zistené v evidencii DSA, že má uložený vyššie uvedený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá,

2) opätovne dňa 19. 06. 2013, v čase o 08.10 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky R. M., evidenčného čísla F.-XXX L. v obci C. nad W. po E. ulici, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Dvory nad Žitavou a bolo zistené, že má uložený vyššie uvedený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá.

Za to mu uložil :

-podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zák., pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Tr. zák. a zistení priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.,

- podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 roky. Uvedený rozsudok, ihneď na hlavnom pojednávaní, odvolaním napadol obžalovaný. V jeho písomných dôvodoch prostredníctvom obhajkyne, poukazoval na napadnutý rozsudok a vytýkal súdu, že odmietol preskúmať jeho obhajobu, že rozhodnutie dopravného inšpektorátu z 30.01.2013 neprevzal, podpis na doručenke o prevzatí nie je jeho, rozhodnutie mohla prevziať jeho družka a nebol ani vyzvaný na vrátenie vodičského preukazu, bol mu zamietnutý aj návrh na znalecké dokazovanie z odboru písomníctva. Vec v T. T. považoval za doriešenú tým, že zaplatil pokutu. Pretože jeho obrana nie je hodnoverne vyvrátená a je tu pochybnosť, mal súd rozhodnúť v zmysle zásady „in dubio pro reo“. Pracuje ako vodič - závozník a trest by pre neho znamenal stratu zamestnania. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a preskúmať jeho obhajobu.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu nedostavil napriek riadnemu a včasnému upovedomeniu.

Keďže boli splnené všetky zákonné podmienky bolo verejné zasadnutie vykonané v neprítomnosti obžalovaného.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že odvolanie vo svojej podstate nepovažuje za dôvodné. Podľa jeho názoru trest zákazu činnosti tak, ako ho vymedzil súd prvého stupňa je nekonkrétny a svojim spôsobom aj nekontrolovateľný. Súd mal ukladať trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke. V súvislosti s trestom zákazu činnosti upozornil na to, že podľa jeho názoru postup podľa § 38 Tr. zák. sa vzťahuje aj na iné druhy trestov, ktoré je možné vymedziť trestnou sadzbou a nie len na trest odňatia slobody. Prvostupňový súd mal preto podľa jeho názoru trest zákazu činnosti ukladať tiež podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. vo výmere najmenej 4 roky. Uviedol, že toto pochybenie z dôvodu absencie odvolania prokurátora, nebude možné napraviť.

Navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Tr. por. uložiť trest zákazu činnosti tak, ako to uviedol s tým, že takáto zmena by nebola v neprospech obvineného. Alternatívne navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou-obžalovaným, nezistiac dôvod na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu zákazu reformácie in peius a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Na verejnom zasadnutí súd oboznámil správu okresnej prokurátorky v Nových Zámkoch, z ktorej vyplýva, že podnet obžalovaného v dopravnej veci bol odložený. Z oboznámenej evidenčnej karty vodiča obžalovaného vyplývajú záznamy o jeho priestupkoch v cestnej premávke.

Odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie zákonným spôsobom a v dostatočnom rozsahu pri zachovaní zásad kontradiktórneho procesu tak, že boli objasnené všetky skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie z hľadiska potrieb súdu na rozhodnutie o podanej obžalobe.

Súd prvého stupňa sa pri vykonávaní dôkazov nedopustil žiadnych takých pochybení, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. prípadne za také, ktoré by odôvodňovali niektorý z dôvodov uvedených v § 371 Tr. por.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne poukázal na obsah dôkazov, ktoré vo veci vykonal a na právne úvahy, ktorými sa pri ich hodnotení riadil a na právne závery, ku ktorým dospel, vrátane vysporiadania sa s obhajobou obžalovaného, čo je plne v súlade s kritériami vyplývajúcimi z § 2 ods. 12 Tr. por. Pretože odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. odvolací súd naň v podrobnostiach len odkazuje.

Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania súd prvého stupňa správne zistil, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.

Odvolacie námietky obžalovaného sú v podstate len opakovaním jeho obhajoby prednesenej pred súdom prvého stupňa. Ani podľa názoru odvolacieho súdu niet žiadneho právne relevantného dôvodu na spochybnenie toho, že obžalovaný prevzal rozhodnutie citované vo výroku o vine, ktorým mu bola uložená sankcia v priestupkovom konaní. Toto aj sám dobrovoľne priznal vo výpovedi v prípravnom konaní, pri ktorej vychádzajúc zo zápisnice, ktorá sa nachádza v trestnom spise bolo postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Neskoršiu zmenu stanoviska a výpovede obžalovaného v tomto smere je preto potrebné vyhodnotiť ako čisto účelovú.

Vychádzajúc z obsahu trestného spisu, odvolací súd nezistil žiadne dôvody na spochybnenie jednotlivých vo veci vykonaných dôkazov, vrátane výpovede svedka E.. Námietky obžalovaného v tomto smere predstavujú výlučne jeho subjektívny názor, bez akéhokoľvek objektívneho základu.

Preskúmaním výroku o treste odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona, správne zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a správne nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Po zhodnotení všetkých okolností prípadu a osoby obžalovaného dospel k správne záveru, že účel trestu u obžalovaného bude splnený uložením kombinácie dvoch trestov - trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby upravenej postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Výmery týchto trestov plne odzrkadľujú závažnosť trestnej činnosti a všetky okolnosti právne významné z hľadiska určenia výmery trestu. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd prvého stupňa správne obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Čo sa týka uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, je možné vytknúť súdu prvého stupňa absenciu právnych záverov o špecifikáciu priestupkov, ktorých sa obžalovaný dopustil v premávke na pozemných komunikáciách, pričom vzhľadom na zásadu „ne bis in idem“ bolo možné v jeho neprospech posudzovať len priestupky, ktoré nie sú predmetom výroku o vine. Z evidencnej karty vodiča tak, ako si ju vyžiadal odvolací súd vyplýva, že v osobe obžalovaného sa jedná o nedisciplinovaného vodiča, ktorý získal vodičské oprávnenie na skupiny „B“ v roku 1997, pričom od roku 2004 má evidovaných celkovo 25 priestupkov pre porušenie zákona o premávke na pozemných komunikáciách. Z toho dôvodu, ako aj s poukazom na úmyselné konanie obžalovaného, výmera uloženého trestu zákazu činnosti je skôr mierna ako neprimerane prísna.

Odvolací súd považuje za potrebné zaujať stanovisko aj k názoru krajského prokurátora predneseného na verejnom zasadnutí a týkajúceho sa aplikácie postupu podľa § 38 Tr. zák. aj u iných druhoch trestov, ktoré je možné vymedziť trestnou sadzbou a nielen na trest odňatia slobody. Táto otázka výslovne v ustanoveniach Trestného zákona v časti druhu trestov a ich ukladania nie je upravená a nerieši ju ani súdna prax. Vzhľadom na znenie ustanovenia § 38 Tr. zák. je možné konštatovať, že v jednotlivých odsekoch sa používajú pojmy „trest, jeho výmera, zákonom ustanovená trestná sadzba“, a preto by z tohto pohľadu mala argumentácia prokurátora svoje opodstatnenie. V tomto smere však odvolací súd nepovažoval za potrebné korigovať výrok o treste napadnutého rozsudku, že prioritne vzhľadom na zásadu zákazu „reformatio in peius“ (odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného nepodal) ako aj toho, že by k praktickej zmene v danej veci nedošlo.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ktoré by boli v prospech obžalovaného, jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok. (§ 185 ods. 2 Tr. por.)